

Decepcions i moments còmics al MWC

Presentacions que no surten del tot bé conviuen amb promeses no complertes | "Sales de reunions virtuals", cotxes que no identifiquen les empremtes i una realitat virtual que no és ni realitat ni virtual, el que més ha decebut fins ara al Mobile World Congress

La realitat virtual a vegades no és ni realitat ni virtual | José M. Gutiérrez

Les notes de premsa prèvies al Mobile World Congress (<http://www.naciodigital.cat/especial/881>) solen servir per començar a preparar l'ambient i, massa sovint, apunten tant alt que quan arriba el moment no acaben de complir les expectatives. Altres vegades, una possible descoberta interessant es converteix en un mal moment per qui està fent la demostració, tot intentant dissimular els problemes que hi ha en el què tot just són propostes i no s'han acabat de polir del tot. A continuació, un repàs de les grans decepcions al MWC.

Fujitsu: el futur que ja no és futur

En aquest cas, la nota de premsa prèvia prometia el futur en control de personal, així com "vaques connectades" i "sales de reunions virtuals". Normalment, els titulars que semblen increïbles és perquè potser ho són, i aquests eren alguns dels casos. Malgrat que les idees puguin semblar bones, i sobre el paper tinguin punts per fer-nos-ho creure, quan es posen a la pràctica no deixen de ser bones intencions convertides en un petit fiasco.

La presentació de l'oficina virtual de Fujitsu, de la que n'esperaven molt més després de llegir la nota de premsa Foto: José M. Gutiérrez

Així, la demostració dels "beacons" per a persones, que detecten on hi ha un treballador, a quina alçada està o si per exemple, ha caigut, tenien una connotació un pèl negativa quan es veien posades a la pràctica: gairebé era un exercici d'espionatge dels empleats, sabent en cada moment on es troben, comparant posicions entre ells i, en general, semblant una mica massa intrusives.

Per altra banda, la "sala de reunions virtual" que segons havien promès semblaria *Minority Report* era, en realitat, un espai amb tres projectors (dos cap a una paret i un altre sobre una taula) on la demostració passava per escriure amb un bolígraf especial -i amb moltíssimes limitacions i un retard important en alguns casos-. El muntatge de la demostració, també molt pobre, ho convertia en una escena que fregava el ridícul, quan no deixava de ser una pissarra digital amb la possibilitat de moure el què s'havia "dibuixat" sobre la taula entre els diferents projectors. Lletres de cap per avall, moviments impossibles que no entenien ni els qui ens feien la demostració i un reconeixement de text més limitat que el de molts terminals mòbils o ordinadors, i, com a resum, una idea que si bé es pot vendre en determinades circumstàncies, semblava més una campanya publicitària que un producte final.

Un Seat del futur, que encara necessita millorar molt abans d'arribar al mercat. Foto: José M. Gutiérrez

SAP: quan la demostració no acaba de sortir

Seat, Samsung i SAP s'han aliat en el camp dels "cotxes connectats"... malgrat que la demostració no acaba de sortir. Un vehicle amb un lector d'empremtes que permet fer pagaments, i un pobre presentador a qui li resulta impossible que el vehicle li reconegui l'empremta, fins al punt d'explicar-nos que, "per si un cas", havien deixat alguns espais "amagats" a la pantalla tàctil per fer que semblés que funcionava.

La presentació també passava per veure com una tanca de pàrquing s'aixecava quan es realitzava el pagament. Una tanca immòbil que només es va moure, acabada la presentació, quan uns pobres visitants curiosos hi passaven pel costat, amb ensurt inclòs.

La realitat virtual que no es realitat ni és virtual

Enguany, un gran número d'estands tenen ulleres de realitat virtual. N'hi ha moltes, arreu: a l'estand de Ford, en diversos espais de les Smart Cities o al de Samsung. I mentre alguns són divertits -i es nota, amb les reaccions de qui ho prova-, la majoria es limiten a deixar-nos veure una imatge estàtica tot girant el cap.

Així que, si bé la realitat virtual és un dels àmbits que encara té camp per recórrer i sobre el que ja hi ha moltes propostes interessants, els temes de moda de cada any solen aparèixer en massa casos forçats per les circumstàncies. Aquest cop, semblava que tothom havia de tenir unes ulleres, i fora d'algunes demostracions en què es podia "viure" una experiència, en d'altres eren simplement una mostra que girant el cap es podia desplaçar la imatge cap un costat o cap a l'altre.